

πρωτότυπα· τεμάχια ἡρωϊκᾶ ἐθνικῆς ἱστορίας ἅπερ αὐτὸς πρῶτος ἀνέσκαψεν ἐκ τῶν ἐρείπων. Τοιαῦτα τὰ Δύο Μοναστήρια, ὁ Πύργος τοῦ Δημοῦλια καὶ τὰ Κόκκαλα τοῦ Γρίβου.

Τὰ πλεονεκτήματα αὐτὰ δὲν εἶναι ὀλίγα· εἰς ταῦτα ἂν προσθέσωμεν ὅτι ἐνίοτε ἀπαντῶσιν εἰς τὰς Ἑλπίδας εἰκό- νες ποιητικώταται, βαθύ αἶσθημα καὶ τέχνη περιγραφικὴ, πιστεύομεν ὅτι κερδίζομεν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀνα- γνώστου καὶ τὴν ἀδελφίαν τοῦ ποιήσαντος νὰ τῷ ψάλωμεν τὰ ἐλαττώματά του.

Γράφει φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων του δύο ἀθλητάς τῆς νεω- τέρας μας ποιήσεως, τὸν Βαλαωρίτην καὶ τὸν Παράσχον· γνωρίζοντες δὲ τὸ ἀνάστημα τοῦ γράφοντος καὶ ἔχοντες μικρὰν γυμναστικὴν περὶ βαρῶν πείραν, δυνάμεθα νὰ δώ- σωμεν γνώμην ὅτι οἱ δύο ἀθληταὶ τὸν καταπονοῦν πολὺ. Τὸ ἐφ' ἡμῖν πᾶσα μίμησις μᾶς ἀπελπίζει· δηλοῖ χαρακτῆρα ἀσθενῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς χαρακτῆρες μόλις ἀρκουσι δι' ἑαυ- τοῦς· πῶς νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ ἄλλων.

*Ἐπειτα, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ μιμήσεως, ὅχι περὶ ἀν- τιγραφῆς, τί νομίζετε οἱ μιμούμενοι μιμοῦνται. Τὰ καλὰ τῶν ἰδανικῶν των τύπων ἢ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν; Ὁ γρά- ψας τὰς Ἑλπίδας μαρτυρεῖ τὸ δεύτερον. Ἐκ τοῦ Βαλαωρί- του λέξεις τινὰς ἀπαισίας ἢ ἀκατανοήτους: «γαργάrais», «καταποτήrais», «ξεσκλειδία», «ἀκουρμένει», «χοῦγια- σμα»· αὐτοσχέδια σύνθετα ἐπίθετα, ὧν τὴν κατὰχρησιν ποιεῖται ἢ ἐπτανησιακὴ ποίησις: «σπιθοκεντημένη», «δα- κρυολουσμένη», «ἀγγελοβασταγμένη», «θανατοβαφτισμέ- νη»· ὑπερβολὰς, τερατώδεις ἢ συρροὰς εἰκόνων καὶ παρ' αὐτῷ ἀκόμη τῷ Βαλαωρίτῃ μὲ τὸ κωμικὸν συνορευούσας: «Ὁ βασιλεὺς τῆς θάλασσης καβάλλα σὲ μπουρλώτο, Σὲ κό- λασι, σ' ἀνάθεμα, σὲ φλόγας τρικυμία—Ποῦ χάθηκα, πλα- γέθηκα σὲ ἄπειρο μουσεῖο, Πῶχει εἰκόνες γίγαντας, ἀμέ- τρητες κολόνες, Πάχνη ξεδιάλεχτη, βαρεῖα φουρτοῦρα, θυμωμένη, Βροτταῖς, χαλάζι περισσὸ μὲ ἀστραπαῖς σπαρ- μένο.—Καὶ τώρα ὁ Σλάβος σὰς γελά, τὸ μισημένο σκι- ἀχτρο, Τοῦ σατανᾶ τὸ βρωμερὸν, φαρμακωμένο χινῶτο, Καὶ τῆς ὀχιάς τῆς πράσινης τὸ χολιασμένο σάλιο. Παρὰ δὲ τοῦ Παράσχου δανείζεται ἀλλόκοτα σύννεφα καὶ σχήματα: Γιατ' ἔχω πίκρα σ' τὴν καρδιά, σ' τὴ γλῶσσά μου φαρ- μάκι.—Καὶ θέλω ἀξημέρωτη νὰ εἶναι τέτοια μέρα, λιθάνι ποῦναι σ' τὸ θεὸ, θυμιάμα σ' τὴν πατρίδα, τῆς Λευθεριᾶς προσάνναμμα, τῆς ἐκκλησιᾶς καμάρι; —Κι' ἦσαν ἀητοὶ περήφανοι, Ληοτάρια παινεμένα, πρωταξαδέλφια τοῦ βουκοῦ, ἀέρι σ' τὴν πατρίδα, κι' ἦσαν τ' ἀθάνατο νερὸ σὲ στήθια πληγωμένα.—Εἶναι σὲ στόμα Κόλασις καὶ σὲ λα- ρύγγι χάρου! —Τὴν βλέπω (τὴν σημαίν) καὶ μὲ φαίνε- ται σὰν φλογισμένη δύσι, γεμάτη μὲ μυστήριον, μὲ κε- ραυτὸ ῥθυμένη.»

Μὲ αὐτὰ τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀφίνομεν τὸν γράψαντα νὰ ἐλπίζῃ ἐπὶ τὰς Ἑλπίδας του.

Καλεδάν

ΤΑΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

δὲν εὐρίσκετε ἄλλους τρυφη- λότερους οἶνους ἀπὸ τοῦ οἶνους τῶν ἀδελφῶν Οἴκο- νόμου.

Κεντρικὴ ἀποθήκη, Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ξύλων τῆς λεπτουργικῆς (découpure) ἐκομίσθησαν προ- σέτι καὶ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ καταστήματι

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΛΟΥ

Bois noir poli, Ebène Jamaïque, Ebène Ma- dagascar, Ebène d'Afrique, Santal odorant, Rosier odorant, Cèdre odorant, bois de Taiti, Courbary, Palissandre κλ.

SCIÉS, FORETS, DRILLES κλ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ πολυέλαιοι, κηροστά- τοι (candélabres) καὶ πολυτελέσταται **λάμπαι** πρὸς δια- κόσμησιν αἰθουσῶν καὶ φωτισμὸν ἐπ' εὐκαιρίᾳ χορῶν καὶ ἐφespερίδων, εἴτε εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, εἴτε εἰς δημόσιας Καταστήματα.

Εἰς τὸ ἐμπορικὸν Χουτοπούλου

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

εἰς τὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. **Λεούση**, Ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὺ τῶν Β. Σταύ- λων τὸ **Ἀνθοφιλικὸν Γάλα** (Lait anthephi- lique) δι' οὗ ἐξαλείφονται ὅλαι αἱ πάσαι τοῦ προσώπου καὶ **Μαΐτιδα δρόσον** (Rosée de Mai), δι' ἧς διατηρεῖται ἡ αἴγλη τῆς ἐπιδερμίδος.

ΒΙΒΛΙΑ

πάσης ὕλης οἱ θέλοντες νὰ ἀ- ναγγέλλωνται διὰ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, βιβλιοπῶλαι, ἢ συγγραφεῖς, ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἀντίτυπον. (Διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ εἰς τὸ **Τυπογρα- φεῖον τοῦ Μέλλοτος**, ὁδὸς Θεσέως, ἀρ. 12).

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

ἐκομίσθη διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐν τῷ φαρμακεμπορίῳ

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 206.